

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 637/2015
18.08.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.С., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.С., адвоката И.С. из В. и адвоката С.Н. из В., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр. 259/14 од 19.02.2015. године и Вишег суда у Врању Кж.бр. 199/15 од 12.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.08.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.С., адвоката И.С. и С.Н., као основани, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Врању К.бр. 259/14 од 19.02.2015. године и Вишег суда у Врању Кж.бр. 199/15 од 12.05.2015. године, тако што се према окривљеном Н.С., на основу члана 422. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

-да је дана 14.08.2011. године, око 17,00 часова, у селу Радовница, Општина Трговиште, са умишљајем и у стању урачунљивости, вршењем насиља према другом, значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је на свечаности поводом рођења и крштења детета Д.А. из села Р., у великој сали О. Ш., на излазу из сале с леђа пришао оштећеном М.Т. из В. и врло снажно песницом га ударио у пределу главе услед ког ударца се оштећени затетурао и окренуо да види ко га је ударио, када га је још једном песницом ударио у пределу лица, ухватио га за ревере кошуље коју је том приликом поцепао, нанео му још пар удараца у пределу главе и врло јак ударац у пределу десне слепоочнице, наневши му при том лаке телесне повреде у виду потреса мозга и нагњечења повреде главе и тела, након чега су присутни гости почели да раздвајају окривљеног и оштећеног, да би се потом оштећени својим возилом удаљио са лица места, док је полицијски службеник Д.Н. окривљеном посекао гуме на точковима аутомобила како не би кренуо за оштећеним, при чему је био свестан забрањености свога дела, чиме би извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр. 259/14 од 19.02.2015. године окривљени Н.С. оглашен је кривим за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року проверавања од 2-две године не учини ново кривично дело, који рок се рачуна од правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 72.875,00 динара и то суду у износу од 5.000,00 динара, а оштећеном М.Т. износ од 67.875,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Виши суд у Врању, пресудом Кж.бр. 199/15 од 12.05.2015. године, одбио је као неосноване жалбе бранилаца окр. Н.С. и пресуду Основног суда у Врању К.бр. 259/14 од 19.02.2015. године, потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окр. Н.С., адвокат И.С., због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног Н.С. ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет или према окривљеном одбити оптужбу због пресуђене ствари, уз накнаду трошкова поступка за сваку предузету радњу и за састав жалбе и овог захтева по адвокатској тарифи,

-бранилац окр. Н.С., адвокат С.Н., из разлога предвиђених у члану 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће одбити оптужбу према окр. Н.С. за кривично дело из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. КЗ или да укине само пресуду Вишег суда у Врању и предмет врати том суду на поновно одлучивање по изјављеној жалби браниоца окривљеног на првостепену пресуду.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окр. Н.С. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окр. Н.С. су основани.

Основано браниоци окривљеног у поднетим захтевима за заштиту законитости указују да је побијаним правноснажним пресудама, тиме што је окр. Н.С. оглашен кривим за кривично дело из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. КЗ

уочињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведено кривично дело.

Наиме, у прекршајном поступку против окр. Н.С. који је обустављен правноснажним решењем Прекршајног суда у Врању Пр. 8881/13 од 26.08.2013. године услед наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, окривљеном је стављено на терет да је учинио прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру (ЗЈРМ). Према чињеничном опису у захтеву за покретање прекршајног поступка МУП РС ПС Трговиште од 30.11.2011. године, овај прекршај учињен је на тај начин што је дана 14.08.2011. године око 18,30 часова у Радовници код О. Ш. Ж.З. – У. испред школске кухиње дошло до нарушавања јавног реда и мира од стране Н.С., И.А. и М.Т. тако што су ова лица док су се налазила у школској кухињи на весељу – крштењу детета, након краће расправе почели да се гурају и том приликом разменили речи претње и увреде, физички насрнули једни на друге и разменили ударце по телу и глави, чиме су узнемирили мир и спокојство грађана – гостију присутних унутар објекта.

Из описа радње кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, које је окр. Н.С. стављено на терет у предметном кривичном поступку, оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Врању Кт.бр. 2154/11 од 04.01.2013. године, и истом сагласног чињеничног описа дела у изреци и образложењу побијане првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим за то дело, а која пресуда је потврђена другостепеном пресудом, произилази да чињенични опис кривичног дела у питању одговара чињеничном опису наведеног прекршаја из члана 6. став 3. ЗЈРМ, јер се опис кривичног дела односи на истог окривљеног, Н.С. и исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру (14.08.2011. године око 17h, у О.ш. у селу Радовнице), као и на исте радње извршења окривљеног према истом оштећеном, а које су у битном описане на истоветан начин, као у поменутом захтеву за покретање прекршајног поступка. При том, околност да опис прекршаја из члана 6. став 3. ЗЈРМ не садржи опис лаке телесне повреде оштећеног као последице радње окривљеног (задавања удараца оштећеном у пределу главе и тела), која последица и није обележје тог прекршаја, није од утицаја и не мења суштински истоветан чињенични опис догађаја у оба поступка јер је таква последица према природи радње окривљеног, била позната односно предвидљива и у време извршења дела и покретања прекршајног поступка.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Забрана поновног суђења у истој ствари односно забрана гоњења и кажњавања за исто дело, која је као основно начело кривичног законодавства Републике Србије садржана у цитираној одредби ЗКП и као апсолутно и неповредиво право на правну сигурност гарантована Уставом Републике Србије (члан 34. став 4) и обавезујућим нормама међународног права (члан 14. став 7 Међународног пакта о грађанским и политичким правима; члан 4. Протокола 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода) подразумева

немогућност покретања и вођења казненог поступка против неког лица за дело које произилази из истих чињеница или чињеница које су у суштини исте као оне које су основ оптужбе за казнено дело у ранијем поступку против тог лица који је правноснажно окончан.

Имајући предње у виду, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, која околност трајно искључује кривично гоњење, због чега је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се, из напред изнетих разлога, основано указује у захтевима за заштиту законитости бранилаца окр. Н.С.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, усвојио захтеве бранилаца окривљеног за заштиту законитости и одлучио као у изреци ове пресуде тако што је, отклањајући учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, преиначио пресуде Основног суда у Врању К.бр. 259/14 од 19.02.2015. године и Вишег суда у Врању Кж.бр. 199/15 од 12.05.2015. године и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 422. став 1. тачка 2) ЗКП према окривљеном Н.С. одбио оптужбу за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези са ставом 1. КЗ.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа, судија
Јанко Лазаревић,с.р.